

บทความวิจัยเรื่อง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
สอนในรูปแบบการใช้ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม

กัญญา บำรุงทรัพย์

อาจารย์ประจำภาควิชา ภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย สยาม

ABSTRACT

This Quasi Experimental Research has the purpose in comparing achievement and in learning Business Writing (115-432) of the fourth year Business Communication students, Faculty of Arts, Siam University by means of e-learning in Siam University Website. The purpose of this study is to compare

1. The achievement in learning Business Writing (115-432) of the students taught by means of e-learning in Siam University Website before and after the experiment.
2. The satisfaction in learning Business Writing (115-432) of the students taught by means of e-learning in Siam University Website before and after the experiment.

The samples of this study are the fourth-year Business Communication students, Faculty of Arts, Siam University registering Business Writing (115-432) in the first semester of the 2007. They are selected by simple random sampling technique in 58 students totally. The experimental group is taught by means of e-learning in Siam University Website.

The instruments used in this study are Business Writing (115-432) test and satisfaction in learning Business Writing questionnaires qualified by KR-21 of Kuder - Richardson and the level of significant of the instruments are 0.81. The data are statistically analyzed by t-test for Independent Sample and t-test for Dependent Sample.

The results indicate that:

1. The achievement in learning Business Writing (115-432) of the students taught by means of e-learning in Siam University Website before and after the experiment is significantly different at the 0.00 level. And the achievement in learning Business Writing (115-432) of the students taught by means of e-learning evaluated by test form. The result shows that percentages of students having different achievement levels of writing are as follows: very good level is 5.17; good level is 27.59; average level is 39.67; below average level is 27.59.

2. The results of satisfaction levels of learning before and after e-learning class of fifty-eight students registering in Business Writing (115-432) are as follows: Before e-learning class, 31 percentages of students is in very high level; 59 percentages of students is in high level; 10 percentages of students is in average level; 0 percentage of students is in low level; and 0 percentage of students is in very low level. However, after e-learning class, 33 percentages of students is in very high level; 60 percentages of students is in high level; 7 percentages of students is in average level; 0 percentage of students is in low level; and 0 percentage of students is in very low level. It is concluded that the average satisfaction level before e-learning class is high ($\bar{X} = 4.15$), and the average satisfaction level after e-learning class is also high ($\bar{X} = 4.25$). Both are slightly different: after e-learning class, the average satisfaction level is a bit higher but not statistically different from the average satisfaction level before e-learning class ($p > 0.05$). This result means that students generally tend to have more confidence and satisfaction in different aspects of e-learning class than they do before the class.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียน อี-เลิร์นนิ่ง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และ ความพึงพอใจของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนรายวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) จำนวน 2 ห้องเรียนรวมนักศึกษาทั้งหมด 58 คน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) และแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียน อี-เลิร์นนิ่ง (e-learning) ซึ่ง ลักษณะแบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ หากคุณภาพของเครื่องมือด้วยสูตร KR-21 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test แบบ Dependent Sample

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ก่อนการ ทดลองและหลัง การทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ พบว่าจำนวนนักเรียนที่มี ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนอยู่ในเกณฑ์ที่ ดีเยี่ยม ร้อยละ 5.17 ดี ร้อยละ 27.59 พอใช้ ร้อยละ 39.67 ต้องปรับปรุง ร้อยละ 27.59

2. ผลสำรวจความพึงพอใจต่อนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการเรียนในวิชาการเขียนทางธุรกิจ ในรูปแบบของ E-learning จำนวน 58 คน โดยทำการสำรวจความพึงพอใจตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษา และทำการสำรวจความพึงพอใจหลังที่ได้มีการเรียนการสอนเสร็จแล้ว พบว่า ก่อนการเรียนได้มีการวัดระดับความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในวิชาการเขียนทางธุรกิจในรูปแบบของ E-learning โดยแบ่งเกณฑ์ออกเป็นความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ความพึงพอใจในระดับมาก ความพึงพอใจในระดับปานกลาง ความพึงพอใจในระดับน้อย ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังด้านพฤติกรรมของตนเอง ในระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุดเป็นจำนวน 31% 59% 10% 0% และ 0% ตามลำดับ และเมื่อมีการสำรวจความพึงพอใจโดยรวมหลังจากที่มีการศึกษาในวิชาเรียนนี้แล้วพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดเป็นจำนวน 33% 60% 7% 0% และ 0% ตามลำดับ และสามารถสรุปการสำรวจความพึงพอใจ

โดยรวมก่อนการเรียนด้านความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในเกณฑ์มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) และความพึงพอใจในการเรียนหลังจากเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) ซึ่งจะเห็นได้ถึงความพึงพอใจในการเรียน ทั้งก่อนและหลังการเรียนมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยหลังจากการเรียนแล้วความพึงพอใจโดยรวม มีระดับสูงขึ้นเล็กน้อย แต่ไม่ถึงกับแตกต่างกันทางสถิติ ($p > 0.05$) แสดงให้เห็นว่านักศึกษา มีแนวโน้มมีความมั่นใจและความพึงพอใจในการเรียนด้านต่างๆ โดยรวม มากขึ้นกว่าที่คาดหวังก่อนการเรียนเล็กน้อย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ประกาศเจตนารมณ์ให้ปี 2549 เป็นปีแห่งการปฏิรูปการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทางความคิดมากกว่าการฟังการบรรยายในห้องเรียน เนื่องจากเป็นการสื่อสารแบบสองทางและมีรูปแบบของการเรียนรู้ที่หลากหลายมากกว่าการศึกษาในห้องเรียนแบบเดิมและนักศึกษาได้มีการติดต่อกับผู้เรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนมากกว่าเรียนรู้ด้วยความสนุกมากกว่า ให้ความสำคัญในการทำงานในชั้นเรียนมากกว่า มีความเข้าใจสื่อการสอนและการปฏิบัติมากกว่าอาจจะทำให้เกิดการต่อยอดความรู้ หรือทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ และการสร้างนวัตกรรมอันเป็นปัจจัยในการแข่งขันที่สำคัญ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้ อี-เลิร์นนิ่งผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนในรูปแบบการใช้ระบบอีเลิร์นนิ่ง

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านระยะเวลาของการทำวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทั้งภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2550 ถึง วันที่ 31 ตุลาคม 2550
2. ขอบเขตด้านการศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ สื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มแบบความสะดวก
3. เนื้อหาประกอบการสอนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง

- 3.1. Writing E-mails and Proofread Your E-mails
- 3.2. Writing homepage
- 3.3. Writing agenda and minute of meeting
- 3.4. Report and Meeting Correspondence
- 3.5. Preparing Resume and employment
- 3.6. Writing Employment Application Letters
4. ตัวแปรที่จะทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้
  - 4.1. ตัวแปรอิสระ คือวิธีการสอนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง
  - 4.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง และ ความพึงพอใจต่อการเรียนในรูปแบบการใช้ระบบอีเลิร์นนิ่ง

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการให้คะแนนดังนี้

1.1. งานเขียนทั้ง 6 เรื่อง 6x10	=	60/2	คะแนน
1.2. แฟ้มสะสมงาน	=	10/2	คะแนน
1.3. คะแนนจิตพิสัย	=	10/2	คะแนน
1.4. คะแนนสอบกลางภาค	=	20	คะแนน
1.5. คะแนนสอบปลายภาค	=	40	คะแนน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจได้จากการทำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการกำกับมาตรฐานแล้ว ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550
3. ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการทดลองด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยเป็นผู้ให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนตามที่ได้กำหนดไว้

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนการเขียนทางธุรกิจ โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และ ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนในรูปแบบการใช้ระบบอีเลิร์นนิ่ง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนรายวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักศึกษาทั้งหมด 60 คน ซึ่งทั้ง 2 ห้องเรียนทางภาควิชา ได้จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนรายวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) จำนวน 2 ห้องเรียนรวมนักศึกษาทั้งหมด 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการสอน เป็น แผนการสอนรายวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล
  - 2.1 แบบประเมินผลงาน โดยผู้วิจัยและนักศึกษาช่วยกันกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผล แต่ละขั้นทั้งนี้แบบประเมินผลงานดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 แบบคือ
    - 2.1.1 แบบประเมินผลงานโดยตัวนักศึกษาเอง
    - 2.2.2 แบบประเมินผลงานโดยเพื่อนนักศึกษา
    - 2.3.3 แบบประเมินผลงานโดยผู้ปกครองนักศึกษา
  - 2.2 เกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Score) ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ
  - 2.3 แฟ้มบันทึกการสังเกต และการสัมภาษณ์
  - 2.4 ตารางการประชุมระหว่างผู้วิจัยและนักศึกษา
  - 2.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 2.6 แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียน อี-เลิร์นนิ่ง

(e-learning) ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ

2.7 แบบสัมภาษณ์นักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล 2 แบบ คือ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเสนอเป็นการอภิปรายข้อมูลเชิงพรรณนา ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและค่าทางสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ให้คะแนนงานเขียนทั้ง 6 เรื่อง โดยเทียบตามเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Score) ที่ได้กำหนดไว้
2. คำนวณค่าความเชื่อมั่นในการให้คะแนนของผู้ประเมิน 2 คน โดยคำนวณหา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรวมที่ผู้ประเมินแต่ละคนตัดสินให้คะแนนผลงานในแฟ้มสะสมงานของนักศึกษาแต่ละคน
3. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)
4. คำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ในแต่ละข้อในการตอบแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง (e-learning)
5. คำนวณค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดความกระจายของข้อมูลในแต่ละข้อของแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง (e-learning)
6. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจ โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้บทเรียนอี-เลิร์นนิ่ง จากการทดสอบปลายภาคโดยวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละคือ

80-100 %	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ ดีเยี่ยม
70-79 %	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ ดี
60-69 %	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ พอใช้
50-59 %	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ ต้องปรับปรุง
0-49 %	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนทางธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ แย่

7. วิเคราะห์ผลข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการบรรยาย (Description) มีการเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังนี้ คือ การสังเกตการณ์สอน การมีส่วนร่วมของนักศึกษา การสอบถาม การสัมภาษณ์ การประชุม และการเก็บข้อมูลลงเพิ่มสะสมงาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ก่อนการ ทดลองและหลัง การทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ พบว่าจำนวนนักเรียนที่มี ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ ดีเยี่ยม ร้อยละ 5.17 ดี ร้อยละ 27.59 พอใช้ ร้อยละ 39.67 ต้องปรับปรุง ร้อยละ 27.59

2. ผลสำรวจความพึงพอใจต่อนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการเรียนในวิชาการเขียนทางธุรกิจ ในรูปแบบของ E-learning จำนวน 58 คน โดยทำการสำรวจความพึงพอใจตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษา และทำการสำรวจความพึงพอใจหลังที่ได้มีการเรียนการสอนเสร็จแล้ว พบว่า ก่อนการเรียนได้มีการวัดระดับความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในวิชาการเขียนทางธุรกิจในรูปแบบของ E-learning โดยแบ่งเกณฑ์ออกเป็นความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ความพึงพอใจในระดับมาก ความพึงพอใจในระดับปานกลาง ความพึงพอใจในระดับน้อย ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังด้านพฤติกรรมของตนเอง ในระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุดเป็นจำนวน 31% 59% 10% 0% และ 0% ตามลำดับ และเมื่อมีการสำรวจความพึงพอใจโดยรวมหลังจากที่มีการศึกษาในวิชาเรียนนี้แล้วพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดเป็นจำนวน 33% 60% 7% 0% และ 0% ตามลำดับ และสามารถสรุปการสำรวจความพึงพอใจโดยรวมก่อนการเรียนด้านความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในเกณฑ์มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) และความพึงพอใจในการเรียนหลังจากเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) ซึ่งจะเห็นได้ว่าความพึงพอใจในการเรียน ทั้งก่อนและหลังการเรียนมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยหลังจากการเรียนแล้วความพึงพอใจโดยรวม มีระดับสูงขึ้นเล็กน้อย แต่ไม่ถึงกับแตกต่างกันทางสถิติ ($p > 0.05$) แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีแนวโน้มมีความมั่นใจและความพึงพอใจในการเรียนด้านต่างๆ โดยรวม มากขึ้นกว่าที่คาดหวังก่อนการเรียนเล็กน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำไปประยุกต์ใช้

- 1.1 จากผลของการวิจัย พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยาม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรประยุกต์ใช้การประเมินผลด้วยวิธีดังกล่าวประกอบการการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- 1.2 จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยามหลัง การทดลอง อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$) เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการวิชาการเขียนทางธุรกิจ (115 -432) ในรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง แต่ละประเด็นพบว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจที่ดีอยู่ในระดับสูงถึง 15 ประเด็นโดยระดับความพึงพอใจอยู่ในช่วง 4.19 – 4.58 ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ เพราะจะทำให้ให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนการสอนและมีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการเก็บสะสมงานในลักษณะบันทึกลงแผ่นซีดีรอมเพื่อเป็นการประหยัดกระดาษและสะดวกในการเก็บรักษา
- 2.2 ควรมีการศึกษาการมีวินัย ในการเรียนรูปแบบ อี-เลิร์นนิ่ง ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสยามเกี่ยวกับทักษะทางการเรียนภาษาในด้านอื่น ๆ เช่นการอ่านภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์ การเรียนคำศัพท์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

กรณีย์ ทองใหญ่. ความพึงพอใจในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านการบัญชี ของบริษัทเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีพุทธศักราช 2548 . กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2548.

กรัษวรรณ์ สายสาระ. รายงานการวิจัย ผลการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านระบบเครือข่ายมหาวิทยาลัยของ นักศึกษาภาคปกติมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม = The results of internet Using of the Undergraduate students of Chandrakasem Rajabhat University . กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2548.

ชาร์ล บี. วัจ. วิสัยทัศน์ไอที 2 แปลและเรียบเรียงโดย พรศักดิ์ อูร์จันท์ชัยรัตน์.
กรุงเทพฯ : แมคกรอ-ฮิล, 2542.

ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เล่าหจรัสแสง (2545). **หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน(Designing E-Learning)**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

ประสงค์ ปราณิตพลกรัง. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ = Management Information Systems (MIS). กรุงเทพฯ : Diamond in Business World, 2541.

เพ็ญประภา ไวทยาคม. “เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนเรื่องการเขียนรายงาน โดยใช้ชุดการสอนและวิธีการสอนตามปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

วนิดา แอนนัส (2549:บทคัดย่อ) ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอินเตอร์เน็ต ระดับชั้น ปวช. 2 ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น, 2542.

ศุภสิริ โสมาเกต. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาสาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

ศิริรัตน์ เบาลใจ (2544). **งานวิจัยการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตของต่างประเทศ**
ภาควิชาวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
วารสารเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2544 หน้า 105-119

สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
คุรุสภา ลาดพร้าว, 2544.

สถานีวิทยุกระจายเสียง, ไซยา ภาวบุตร และ สุรศิลป์ มูลสิน. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : ธีรด์เวฟ เอ็ดดูเคชั่น,

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมเพื่อการพัฒนาคนและสังคม (พ.ศ.2542-2551). กรุงเทพฯ : สำนักงาน, 2542.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. ประเทศกับการพัฒนากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ / โดย โครงการพัฒนากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักงาน, 2542.

สิ่งพิมพ์ออนไลน์

ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2546). **E-Learning ทางเลือกใหม่ของการศึกษาในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ.**[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.it.chiangmai.ac.th> (10 ธันวาคม 2546).

สรรรัชต์ ห่อไพศาล (กรกฎาคม-ธันวาคม 2544) **นวัตกรรมและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในศตวรรษใหม่ : กรณีการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction : WBI)**

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์ (มกราคม-เมษายน 2544) **e-Learning : การเรียนรู้ในสังคมแห่งการเรียนรู้**

นิป เอมรัฐ (15 พฤษภาคม 2543) **Webucation-การลงทุนที่เพิ่มขึ้นในอินเทอร์เน็ต** Peter F. Drucker แปล โดย ดร.นิป เอมรัฐ

ทิสนา เขมมณี. "การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL)", วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 27(3) : มีนาคม-มิถุนายน 2542 ; 1-17

ไพโรจน์ ตีรณานกุล ,ไพบุลย์ เกียรติโกมล และ สิริลักษณ์ ตีรณานกุล(พฤศจิกายน 2542 - เมษายน 2543) **Designing IMM Computer Instruction การออกแบบการสอนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน IMMCI** โดย รศ.ไพโรจน์ ตีรณานกุล ดร.ไพบุลย์ เกียรติโกมล และ สิริลักษณ์ ตีรณานกุล

ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์ (กันยายน 2542) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอเนกทัศน์สั่งเขป
เนื้อหาตามแนวการสอนแบบองค์รวม เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ โดย รอง
ศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์

เว็บเพจการเรียนการสอน [<http://www.thaiwbi.com>] สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบ e-Learning
โดยใช้ Web-based Instruction นำเสนอหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับ Information Technology

บุปผชาติ ทัพหิกรณ์.(2547). รูปแบบการเรียนในอีเลิร์นนิ่ง. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา
<http://etc5.narait.net.WBI04.html> (10 เมษายน 2547).

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.(2546). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. [ระบบ
ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.nectec.or.th/courseware>. (10 ธันวาคม 2546).

ศูนย์ปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ สถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2548, 25 Sept). ม.ราม
ฯ เปิดเรียนทางมือถือ. Retrieved Oct 20, 2006, from
http://www.ctc.ru.ac.th/ctc3_news/ctcnews/index.php?op=shownews&code=114

ภาษาต่างประเทศ

Dublin, L. (2003). If You Only Look Under the Street Lamps .. or Nine E-learning Myths
(electronic version). **eLearning Developers Journal**, 1-7.

EduSpecs. (2006). Evolution of e-Learning. Retrieved April 7, 2007, from
http://www.eduspecs.ca/epic/site/eduspecs.nsf/en/h_00005e.html

Heyes, K. (2004). Developing a Consensual Vision for e-Learning. Retrieved April 7, 2007, from
http://www.laws.sandwell.gov.uk/ccm/cms-service/stream/asset/?asset_id=218160

Khan. Badrul H. 1997. **Web-Based Instruction**. New Jersey: Educational Technology
Publication, Englewood Cliffs.

Knox, R. (2007). e-learning What is e-learning. Retrieved April 4, 2007, from <http://www.virtual-college.co.uk/elearning/elearning01.asp>

National College of Ireland. (2004). e-Learning Research & Development Roadmap for Ireland. Retrieved April 7, 2007, from http://www.know-2.net/k2docs/MKelleher_06-04-05_10-56-26.pdf

Waller, V., & Wilson, J. (2001, October). A Definition for E-Learning. Retrieved April 8, 2007, from <http://www.odlqc.org.uk/odlqc/n19-e.htm>

wikipedia. (2007). Electronic learning. Retrieved April 5, 2007, from http://en.wikipedia.org/wiki/Electronic_learning

World Wide Learn. (2007). E-Learning Glossary. Retrieved April 4, 2007, from <http://www.worldwidelearn.com/elearning-essentials/elearning-glossary.htm>